

Rok 1913.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 18. października 1913.

Treść: (A² 219—221.) 219. Rozporządzenie o utworzeniu urzędów pocztowych na koszt interesowanych. — 220. Rozporządzenie o rozpoczęciu się mocy obowiązującej ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków dla przedsiębiorstw żeglugi morskiej i o zgłaszaniu tych przedsiębiorstw. — 221. Rozporządzenie o rozpoczęciu się mocy obowiązującej ubezpieczenia na wypadek choroby dla osób, zatrudnionych w przedsiębiorstwach żeglugi morskiej.

219.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 2. października 1913

o utworzeniu urzędów pocztowych na koszt interesowanych.

Artykuł I.

Utworzenie i prowadzenie urzędów pocztowych na koszt interesowanych określają następujące postanowienia normalne.

Artykuł II.

Postanowienia normalne stosuje się także do istniejących czasowych urzędów pocztowych, nie służących potrzebom ogólnego obrotu, lecz interesom szczególnym.

Artykuł III.

Postanowienia normalne wchodzi w życie z chwilą ich ogłoszenia.

Schuster wlr.

Postanowienia normalne

o utworzeniu i prowadzeniu urzędów pocztowych na koszt interesowanych.

§ 1.

Zarząd pocztowy tworzy w hotelach, fabrykach i innych zakładach, w których utworzenia urzędu

pocztowego nie wymagają potrzeby ogólnego obrotu urzędy pocztowe na życzenie i na koszt interesowanych.

§ 2.

Na utworzenie urzędów tego rodzaju zezwala się tylko wtedy, gdy interesowani dają rękojmię co do pokrywania kosztów oraz gdy w ogóle zachodzą warunki trwałego istnienia zdolnego do życia przedsiębiorstwa, którego potrzeby ze względu na obrót pocztowy, a wśród danych okoliczności także ze względu na ruch telegraficzny, usprawiedliwiają zaprowadzenie w tym celu osobnych urzędów.

§ 3.

Do urządzenia i zewnętrznego wyposażenia urzędu pocztowego tego rodzaju mają zastosowanie w ogólności postanowienia dla klasowych urzędów pocztowych.

Do służby stosuje się ogólne przepisy.

§ 4.

Pod względem zakresu działania rozróżnia się przy zakładaniu urzędów pocztowych nowego rodzaju organa służbowe a) w siedzibie poczty, i b) w okręgu zewnętrznym istniejącego urzędu pocztowego.

Organom służbowym pod a) nadaje się funkcje służbowe nadawczego urzędu pocztowego, zaś organom służbowym pod b) funkcje służbowe nadawczego i oddawczego urzędu pocztowego.

Każdy organ służbowy ma urzędować jako urząd publiczny, dostępny dla wszystkich; ograniczenia w tym względzie dopuszczalne są jedynie za zezwoleniem Zarządu pocztowego, jeżeli są potemu szczególne powody.

§ 5.

Czas działalności organu służbowego zależy od potrzeb obrotu i może obejmować cały rok lub pewien jego okres.

Dziennie godziny służbowe ustanawia Zarząd pocztowy w miarę potrzeby.

§ 6.

Połączenie pocztowego organu służbowego oraz służbę doręczeń w nim zaprowadza się według potrzeb ruchu.

§ 7.

Włączenie organu służbowego do ruchu telegraficznego i telefonicznego uskutecznia się przez zgłoszenie stacyi abonamentowej po myśli postanowień regulaminu telefonicznego (Dz. u. p. Nr. 134 z roku 1910, Nr. 54 z roku 1911, względnie Nr. 220 z roku 1912).

Włączenie organu służbowego do przewodu telegraficznego jest niedopuszczalne.

§ 8.

Interesowany jest obowiązany dostarczyć na pomieszczenie urzędu lokalu urzędowego, odpowiednio go urządzić i utrzymywać w dobrym stanie.

Wielkość i urządzenie lokalu urzędowego musi odpowiadać wymaganiom, zależnym od wielkości ruchu.

Zarząd pocztowy nie płaci za to żadnego wynagrodzenia.

§ 9.

Interesowany winien albo sam podjąć się prowadzenia ruchu organu służbowego albo zabezpieczyć pełnienie służby przez inne osoby.

Jeżeli interesowany sam podejmuje się prowadzenia ruchu, musi przyswoić sobie znajomość przepisów pocztowych w zakresie, oznaczonym przez domniemany rozmiar czynności organu służbowego, zdać z tego egzamin oraz złożyć przyrzeczenie młkliwości w sprawach urzędowych oraz dochowywania tajemnicy listowej, pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.

Przy poruczaniu przez interesowanego prowadzenia ruchu wchodzi w rachubę:

- a) zdadne osoby z pośród jego domowników lub z jego przedsiębiorstwa;
- b) osoby, które złożyły egzamin na pomocników pocztowych; i
- c) pensjonowani urzędnicy pocztowi wszelkiego rodzaju.

Do osób wymienionych pod a, stosują się postanowienia ustępu drugiego.

W razie gdy interesowany porucza prowadzenie ruchu innym osobom, winien naprzód donieść o tem dyrekcji poczt i telegrafów.

Osoby, używane do pełnienia służby, nie pozostają w żadnym stosunku służbowym do Rządu państwa. Są one jednak obowiązane stosować się do zarządzeń władzy pocztowej oraz wydelegowanych przez nią funkcyjaryuszy. Nadto przysługuje władzy pocztowej prawo zabronienia używania nadal osoby takiej do pełnienia służby.

Zarząd pocztowy nie płaci wynagrodzenia za prowadzenie ruchu.

§ 10.

Interesowany ma obowiązek utrzymywać połączenie organu służbowego z siecią pocztową według zarządzeń, określających ruch. Za kosztą odpowiada on w całości i stałe.

W tych przypadkach, w których włącza się organ służbowy w istniejące już połączenia dla ruchu, określa się od czasu do czasu, czy i w jakiej mierze interesowany ma się przyczyniać do kosztów utrzymania tych połączeń.

§ 11.

W organach służbowych z oddawczą służbą pocztową winien interesowany postarać się o pełnienie służby doręczeń.

Doręczanie w obrębie koła interesowanych należących do przedsiębiorstwa, dla którego utworzono pocztowy organ służbowy, ma się odbywać na koszt interesowanego. W przypadkach, w których organ służbowy uskutecznia doręczenia pocztowe także w miejscowościach, częściach składowych miejscowości i w odległych miejscach, położonych poza obrębem koła interesowanych, dla których przeznaczony jest organ służbowy, przyznaje Zarząd pocztowy interesowanemu pewną zapłatę.

Zapłata ta nie może jednakowoż przewyższać tej kwoty, jaka przypada za to świadczenie według postanowień normalnych o czynnościach sług przy urzędach pocztowych klasy III.

Osoby, używane do doręczeń, obowiązane są do przestrzegania tajemnicy listowej, pocztowej i telegraficznej, a posiadacz lub jego zastępca winien przed ich użyciem wyraźnie zwrócić im uwagę na ten obowiązek. Władzy pocztowej przysługuje prawo zabronienia dalszego używania osób tego rodzaju do służby przy doręczeniach.

§ 12.

Interesowany odpowiada za szkodę, spowodowaną zarządowi w wykonywaniu służby w urzędzie

pocztowym przez siebie lub swój personal, i ma złożyć kaucję w kwocie 300 K.

§ 13.

Przybory i środki pomocnicze, potrzebne do pełnienia służby, dostarcza Zarząd pocztowy bez policzenia interesowanemu kosztów.

§ 14.

Interesowany winien wnieść wolną od stempla prośbę o utworzenie urzędu pocztowego do właściwej dyrekcji poczt i telegrafów. Do podania tego należy dołączyć oświadczenie co do przyjęcia zobowiązań, ciążących na interesowanym.

§ 15.

Z interesowanym jako posiadaczem organu służbowego zawiera się umowę.

§ 16.

Zarząd pocztowy może każdego czasu ze względów służbowych zarządzić administrację urzędu pocztowego na koszt i niebezpieczeństwo posiadacza.

Również można zarządzić każdego czasu zwiniecie urzędu pocztowego.

Posiadacz musi natomiast w razie, jeżeli chce się wycofać z przyjętych na siebie zobowiązań, zachować sześciomiesięczny czasokres wypowiedzenia.

§ 17.

Jeżeli ruch pocztowy, obliczony za cały rok, równa się zakresowi czynności urzędu pocztowego klasy I., to Zarząd pocztowy zastrzega sobie prawo objęcia przez siebie służby ruchu.

§ 18.

Do zakładania urzędów pocztowych na wystawach, podczas obchodów uroczystych i tym podobnych należy w regule stosować analogicznie powyższe zasady.

W tych przypadkach jednak, w których rozchodzi się o wystawy w większym rozmiarze lub trwające czas dłuższy, zastrzega się unormowanie tego w drodze osobnych układów.

§ 19.

Zezwolenie na utworzenie urzędu pocztowego na zasadzie powyższych postanowień zastrzega się Ministerstwu handlu.

220.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem handlu z dnia 17. października 1913

o rozpoczęciu się mocy obowiązującej ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków dla przedsiębiorstw żeglugi morskiej i o zgłaszaniu tych przedsiębiorstw.

Na zasadzie art. XXII., ustęp 3., i IX., ustęp 3., ustawy z dnia 11. lutego 1913, Dz. u. p. Nr. 25, dotyczącej rozszerzenia ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków na przedsiębiorstwa żeglugi morskiej i rybołówstwa morskiego, zarządza się co następuje:

§ 1.

Moc obowiązująca ubezpieczenia przedsiębiorstw, obowiązanych do ubezpieczenia po myśli art. I. ustawy z dnia 11. lutego 1913, Dz. u. p. Nr. 25, z wyjątkiem przedsiębiorstw rybołówstwa morskiego, rozpoczyna się w dniu 1. stycznia 1914.

§ 2.

Istniejące już przedsiębiorstwa winni zgłosić przedsiębiorcy aż do dnia 1. grudnia 1913 do Zakładu ubezpieczenia robotników od nieszczęśliwych wypadków w Tryeście.

Na te doniesienia, jakoteż na doniesienia o nowoutworzonych przedsiębiorstwach, które winno się uskuteczniać w ciągu 14 dni, należy używać formularzy, ułożonych przez wspomniany Zakład. Doniesienie uskutecznia się w podwójnem wygotowaniu i należy je wnieść do Zakładu ubezpieczenia za pośrednictwem władzy rejestrowej, właściwej według przystani ojezystej statku (statków), względnie odnośnie do innych przedsiębiorstw według siedziby przedsiębiorstwa.

Co do przedsiębiorstw państwowych i krajowych skierowuje doniesienie o przedsiębiorstwie przedłożona władza służbowa do c. k. Władzy morskiej w Tryeście.

Formularzy na doniesienia można dostać w Zakładzie ubezpieczenia i u władz rejestrowych.

Wnoszenie doniesień, zawierających nieprawdziwe szczegóły faktyczne, oraz zaniechanie wnieśienia doniesień lub wnoszenie ich zapóźno ulega karze po myśli §§ 51. i 52. ustawy z dnia 28. grudnia 1887, Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1888.

§ 3.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Heinold wlr.

Schuster wlr.

221.

**Rozporządzenie Ministra spraw
wewnętrznych w porozumieniu
z Ministrem handlu z dnia 17. paź-
dziernika 1913**

**o rozpoczęciu się mocy obowiązującej ubezpie-
czenia na wypadek choroby dla osób, zatrudnionych
w przedsiębiorstwach żeglugi morskiej.**

Na zasadzie art. XVII., ustęp 3., ustawy z dnia
11. lutego 1913, Dz. u. p. Nr. 24, dotyczącej roz-

szerzenia ubezpieczenia na wypadek choroby na
przedsiębiorstwa żeglugi morskiej i rybołówstwa
morskiego oraz pieczy na wypadek choroby nad
osobami, zatrudnionymi zarobkowo w tych przed-
siębiorstwach, zarządza się, że moc obowiązująca
ubezpieczenia, określonego w art. 1. tej ustawy,
z wyjątkiem ubezpieczenia na wypadek choroby
osób, zatrudnionych w rybołówstwie morskiem, roz-
poczyna się w dniu 1. stycznia 1914.

Heinold wlr.

Schuster wlr.